

at foretrække fremfor Paaligning efter Skjon, thi jeg seer ikke, at man paa den Maade vinder Noget, undtagen maaskee at ramme Nogle, som man anseer for at være Millionairer, de være dette eller ikke, og jeg veed heller ikke, hvad man skulde labe ved gennem Huusleierne at betale Afgiften. Det er vel sandt, at en enkelt rig Mand kan skjule sig, men jeg troer virkelig ikke, at det er noget almindeligt, idetmindste er man, naar man har anført Exempel paa, at det var Tilfældet, altid bleven staaende ved een eneste Mand; flere end een eneste har jeg ikke hørt navne, og, skjøndt jeg ikke vil modsigge, at han er aldeles enkeltstaaende, saa er dog saameget vist, at ingen af disse Nigmænd ere uddødelige, og at den Tid vil komme, da deres Formue vil spredes ud, og de, som arve denne, ville da have det almindelige Krav paa at boe godt og altsaa komme til at deeltage i Skatten. Jeg har, som sagt, ugjerne forladt mit Forslag, og, at jeg har gjort det, er alene af den i Betænkningen anførte Grund, og fordi jeg har den Fortrøstning allerede nu at have anvist en Vej, som man maaskee i Tiden kan komme til at følge, isald man finder, at den Vej, man nu vil slaae ind paa, ikke skulde være den rette.

Schmann: Forsamlingen vil have hørt af det nu holdte Foredrag, at et æret Medlem af Udvalget til en vis Grad har staaet som dissentierende overfor sammes øvrige Medlemmer, men at han, som hans Forslag nu foreligger, ingentunde bestrider Lovudkastets Princip, nemlig Ansættelse til Stat efter Formue og Leilighed i Kjøbenhavn, men kun har foreslaaet en ny Maalestof, hvorefter Formueenheden eller Statteevnen skulde kunne udfindes. Saaledes betragtet har Sagen vistnok langt Mindre imod sig, end da den første Gang fremkom under de foregaaende Overveielser, hvor det ligefrem skulde være en Skat paa Huusleie, hvorved der med fuld Føie blev gjort opmærksom paa, — Sagen har været Gjenstand for en meget omhyggelig Overveielse af vedkommende Stattecommissjon, til hvilken den i den Anledning er bleven tilbagesendt, — at det næsten var umuligt at undgaae, at den

tilsidst vilde falde paa Huuseieren, idet nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Cieren kan faae tilstrækkelig Erstatning i Leien, er afhængigt af Omstændigheder, hvorover Lovgivningen ikke raader, og at dette Princip, der altsaa støtter sig paa en Forudsætning om en Skattevæltning i Kjøbenhavn, allerede er brugt i en høj Grad, idet det er bekjendt, at mange af de Skatter, der paa andre Steder i Landet tilveiebringes ved Ligning paa Formue og Leilighed, navnlig den store Fattigkat, ikke i Kjøbenhavn udredes paa den Maade; men det er ganske vist, at, naar Conjuncturerne ere Huuseieren imod, vil Skatten, idetmindste for en væsentlig Deel, falde paa ham. Som et enkelt Moment troer jeg endogsaa, at det er meget ønskeligt, at det er fremkommet, ikke fordi jeg troer, at dette Princip vil komme til at afløse det, der er nedlagt i Lovudkastet, men fordi det kan være et af de mange Momenter, hvorpaa et Skjon skal støtte sig; thi, naar der er Tale om et Skjon, maa man naturligtviis huske paa, at det ikke er hen i Vind og Veir, og paa Maa og Faa, men efter visse bestemte Data, at man gaaer frem, og da er Huusleien ganske vist et af de Momenter, hvorfra man slutter sig til en Mand's Gyne til at deeltage i en saadan Skat, og, som det her er stillet, at ikke blot de mindre Leiere ere fuldkommen holdte udenfor, men at ogsaa de større Leiere betale i en stigende Scala, — et Forslag, der forøvrigt fra andre Sider har sine Betæneligheder, — troer jeg ikke, at man kan gjøre den Indvending, at det paa en aldeles usforholdsmæssig Maade vil ramme den Fattige. Jeg skal dog tilføie, at det paa ingen Maade er en Hovedindvending mod Forslaget, at Enkelte, som en æret Taler udtrykte sig, som Millionairer, der gaae med deres Formue i Kommen, vilde kunne gaae frie, men at Hovedindvendingen netop er den, at Huuslyet er en saa aldeles uundværlig Nødvendighedsartikel, og at Størrelsen, naar vi ikke gaae til de egentlige Luxusboliger, staaer i et saa lille Forhold til den virkelige Statteevne, at det endogsaa ofte staaer i et omvendt Forhold, idet Familiens Talrigheid gjør en større Huusleilighed nødvendig, men Børnene ere med Hensyn til Skatterne aabenbart ikke Activer, men Passiver. Forøvrigt